

Ville Auvinen

2.6.2015

Kristitty kansa

Ajatus evankeliumin julistamisesta kansoille ja kokonaisten kansojen kääntymisestä kristityiksi ei ole ainoastaan Matteuksen evankeliumin lähetyskäskyn erikoisuus (Matt. 28:18–20), vaan myös Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa puhutaan kansoista lähetystyön kohteina. Markuksen evankeliumissa, puhuessaan lopun ajan tapahtumista ja siihen liittyvästä suuresta ahdistuksen ajasta, Jeesus sanoo: ”Mutta sitä ennen on evankeliumi julistettava kaikille kansoille” (Mark. 13:10). Luukkaan evankeliumissa taas ylönnessut Kristus sanoo heille lähettäessään opetuslapsensa julistamaan evankeliumia: ”Ja kaikille kansoille, Jerusalemissa alkaen, on hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista” (Luuk. 24:47). ”Kansat Kristukselle” olkoon siis Kristuksen maailmanlaajan kirkon yhteinen työnäky.

Maailmassa ei liene kovin monta virallisesti kristittyä kansakuntaa. Vanha kristitty Eurooppa alkaa olla jopa vihamielinen kristillistä uskoa kohtaan huolimatta siitä, että joissakin maissa yhä edelleen valtaosa kansalaisista on kristillisen kirkon jäseniä.

Sain kuitenkin vastikään vieraila kolmen STI:n opiskelijan kanssa maassa, jonka presidentti julisti kristityiksi kansakunnaksi 1990-luvulla. Sen asukkaista ylivoimainen enemmistö on kristittyjä, eikä kristillisyyttä ole heille vain vanhaa, kuollutta perinnettä vaan elävää todellisuutta, josta voidaan keskustella avoimesti niin tuttujien kuin vieraidenkin kesken. Suuret mainoskyllit kaupunkien pääväylillä mainostavat yhtä lailla suuria kristillisiä kokouksia ja niiden kansainvälisiä puhujavieraita kuin matkapuhelinliittymiä tai pankkien tarjoamia investointimahdollisuuksiakin. Julkista joukkoliikennettä hoitavien pikkubussien ikkunoissa lukevat hengelliset iskulauseet kertovat omistajansa uskosta, ja vähän väliä liikenteessä tulee vastaan isompia busseja, jotka kuljettavat jonkun kristillisen kirkon työntekijöitä. Valtion virkamiehen pöydällä voi olla Raamattu, eikä hän häpeä lukea sitä keskellä työpäivää, vaikka varsinkin työ voisikin keskeytyä. Siinä maassa ei tunneta kulttuurikristittyjä. Miksi Sambiassa kuitenkin yhä edelleen tarvitaan lähetystyötä?

Nuorilla kristityillä kirkkoilla on intoa ja hengen paloa, josta ei voi kuin olla iloinen ja ehkä vähän kateellinen. Sen saimme kokea, kun olimme sambialaisen LECA-kirkon (Lutheran Evangelical Church in Africa) pappien ja evankelistojen seminaarissa opettamassa. LECA on viimeksi kuluneiden vuosien aikana elänyt voimakkaiden sisäisten jännitteiden ja riitosten keskellä, mutta nyt kirkolle on valittu uusi johto ja se näyttää olevan uuden alun edessä. Kirkon työntekijät katsovat toiveikkaina eteenpäin ja tahtovat tehdä työtä kirkkonsa kasvamiseksi ja vahvistumiseksi. Tavoitteekseen he ilmaisivat, että voisivat kerran lähettää lähetystyöntekijän Suomeen. Toivotin tulevan lähetystyöntekijän jo etukäteen tervetulleeksi. Me jälkikristillisessä Euroopassa tarvitsemme uutta tulta. Mutta vaikka sambialaisilla veljillä on paljon intoa, on heillä tiedossa ja taidossa sellaisia puutteita, joiden paik-

kaamisessa me läntisen maailman koulutetut ja pitkän perinteen omaavat teologit voimme olla auttamassa. He toivottivat meidät tervetulleiksi jatkossakin opettamaan seminaareihin, sillä he ymmärtävät koulutuksen merkityksen kirkon rakentamisessa.

Lähetystyö ei ole jonkin hyvän viemistä kehittyneestä lännestä tai pohjoisesta etelään tai itään, vaan se on vastavuoroista omasta jakamista ja toisilta vastaanottamista. Kyse on yhden Kristuksen kirkon rakentumisesta niin lännessä ja pohjoisessa, etelässä kuin idässäkin. Me kristityt eri puolilla maailmaa ja erilaisissa oloissa tarvitsemme toisiamme. Viikon seminaarissa päiväntasaajan toisella puolella koimme kristittyjen yhteyttä. Samalla kun saimme olla antamassa omastamme, saimme myös itse rakentua yhteisestä uskostamme.

VETOOMUS

STI:n talous on kesän alkaessa erittäin haasteellinen erityisesti vuoden alussa voimaan tulleen toimitilan vuokrankorotuksen ja kesän ylimääräisten maksuvelvoitteiden takia. Voisitko ajatella antavasi STI:lle kesän aikana vaikka 10 euron suuruisen ylimääräisen lahjan. Jos STI:n kaikki vähän yli 2000 tukijäsentä lahjoittaisivat tuon summan, olisi taloutemme vakaammalla pohjalla ja selviytyisimme velvoitteistamme. Kiitos tuestasi!

Virkistävää ja siunattua kesäaikaa

Ville Auvinen, pääsihteeri

Kuva: Sinikka Ahvenainen